
Stát se mumií? Jde to jen v cizině

Stát se mumií? Jde to jen v cizině

Praha - Až čtyři tisíce dobrovolníků z celého světa se už prý rozhodlo věnovat rozporuplnému projektu Bodies své tělo. Alespoň to tvrdí organizátoři putovní výstavy, která se nyní zastavila v pražské Lucerně. Český zájemce jim zatím chybí. Pokud by se některý Čech rozhodl stát se po smrti exponátem, zákony mu v tom nebrání. Posmrtnou úpravu si však může zařídit jen v cizině.

„Žádný zákon vám neznemožňuje nechat se posmrtně mumifikovat, ale problém je, že u nás je taková úprava zakázána. Když si to však dohodnete v zahraničí, pohřební služba vám následně zajistí převoz,“ říká Jiří Rambousek, právník a člen představenstva Sdružení pohřebnictví. Ve své praxi však podobné přání ještě nezaznamenal.

Zákon o pohřebnictví povoluje tři způsoby, jak naložit s mrtvým tělem. Může být uloženo do hrobu, do hrobky nebo se nechá zpopelnit.

Jedinou „omluvenku“ před zákonem nabízí věda. Dárce se však musí anatomickému ústavu upsat, že si výslovně přeje, aby jeho tělo po smrti posloužilo poznání a bádání. Lidí, kteří si přejí být po smrti takto „užiteční“, jsou tisíce. Jen anatomický ústav 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze podle Zdravotnických novin k loňskému roku evidoval pět tisíc smluv.

Potenciální zájemce o mumifikaci (v případě zmíněné výstavy jde o metodu zvanou plastinace) si tedy musí posmrtnou úpravu dohodnout například v Německu.

Povolená je však také ve Velké Británii nebo v USA. Po provedení plastinace, případně balzamování, může být tělo (podle zákona už jako předmět) převezeno zpět do vlasti. Pozůstalí si je mohou nechat doma, může být i veřejně vystaveno. Nejznámější novodobou mumií je balzamované Leninovo tělo v Moskvě.

Co se má stát s jeho tělem po smrti, se každý člověk může rozhodnout zcela svobodně. O extrémní formu uchování tělesných ostatků Češi zájem nemají, přání jsou však různorodá. Kromě rozptýlení popela na hřbitově či na oblíbeném místě zemřelého (popel herce, kterého proslavil seriál Star Trek, byl například vystřelen do kosmu), není výjimkou ani pohřbívání do hrobek na zahradách rodinných domků.

Zde například uložila ostatky svého muže, trenéra hokejové reprezentace, Liběna Hlinková. „Tělo musí být v pozinkované rakvi z tvrdého dřeva. A je nutné se dohodnout s hygienickou stanicí, například kvůli ohrožení spodních vod,“ doplňuje pohřebník Rambousek.